

Υπόθεση C-308/19

**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία καταθέσεως:

15 Απριλίου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

14 Φεβρουαρίου 2019

Αναιρεσείουσα:

Consiliul Concurenței

Αναιρεσίβλητη:

Whiteland Import Export SRL

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Αναίρεση που άσκησε η Consiliul Concurenței (Αρχή ανταγωνισμού, Ρουμανία) ενώπιον του Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal (Ανώτατου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, τμήμα διοικητικών και φορολογικών διαφορών, Ρουμανία· στο εξής: Ανώτατο Δικαστήριο) κατά της αποφάσεως του Curtea de Apel București (εφετείου Βουκουρεστίου, Ρουμανία) το οποίο έκανε δεκτή τη διοικητική προσφυγή που άσκησε η Whiteland Import Export SRL και ακύρωσε την υπ' αριθ. 13 απόφαση της Αρχής ανταγωνισμού της 14ης Απριλίου 201[5] κατά το μέρος που αφορούσε την τότε προσφεύγουσα και ήδη αναιρεσίβλητη εταιρία.

Το πραγματικό και νομικό πλαίσιο της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

Ζητείται, κατά το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, η ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ και του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, με σκοπό να καθοριστεί αν αντιτίθενται σε εθνικές διατάξεις κατά τις οποίες μόνον η επίσημη πράξη κίνησης έρευνας σχετικά με πρακτική που αντιβαίνει στους κανόνες του ανταγωνισμού συνιστά

πράξη που διακόπτει την παραγραφή και όχι οι μεταγενέστερες κατά τη διαδικασία αυτή πράξεις.

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ και το άρθρο 101 ΣΛΕΕ να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι επιβάλλουν στα δικαστήρια των κρατών μελών την υποχρέωση να ερμηνεύουν τους εθνικούς κανόνες που διέπουν την παραγραφή του δικαιώματος της Αρχής ανταγωνισμού να επιβάλλει διοικητικές κυρώσεις υπό το πρίσμα του άρθρου 25, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 και ότι αντιτίθενται στην ερμηνεία κανόνα εσωτερικού δικαίου βάσει του οποίου ως πράξη που διακόπτει την παραγραφή νοείται μόνο η επίσημη πράξη κίνησης της έρευνας σχετικά με πρακτική που είναι αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού, χωρίς να εμπίπτουν στο ίδιο πλαίσιο των πράξεων που διακόπτουν την παραγραφή οι μεταγενέστερες πράξεις που διενεργούνται για τους σκοπούς της εν λόγω έρευνας;

Παρατιθέμενες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ και το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Το άρθρο 25 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης

Παρατιθέμενες εθνικές διατάξεις

Legea concurenței nr. 21/1996 (Νόμος 21/1996 περί ανταγωνισμού), ο οποίος αναδημοσιεύτηκε στο Monitorul Oficial, μέρος I, αριθ. 742, της 16ης Αυγούστου 2005, άρθρο 5, παράγραφος 1 και άρθρα 58 και 59, όπως ίσχυαν κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών. Επιπλέον, οι ίδιες διατάξεις παρατίθενται όπως ίσχυαν κατά τον χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης αποφάσεως, όταν ελήφθησαν υπόψη από το δικαστήριο της ουσίας, οι οποίες, μετά την τροποποίηση του νόμου και την επαναδημοσίευσή του στο Monitorul Oficial al României, μέρος I, αριθ. 240, της 3ης Απριλίου 2014, κατέστησαν το άρθρο 5, παράγραφος 1 και τα άρθρα 61 και 62, και στο πλαίσιο του ισχύοντος νόμου, ο οποίος είναι μεταγενέστερος της αποφάσεως του δικαστηρίου της ουσίας, το νυν άρθρο 5, παράγραφος 1 και τα νυν άρθρα 63 και 64, κατόπιν της τροποποίησης του νόμου και της αναδημοσίευσής του στο Monitorul Oficial al României, μέρος I, αριθ. 153, της 29ης Φεβρουαρίου 2016. Το παρατιθέμενο άρθρο 5 προβλέπει, μεταξύ άλλων, την απαγόρευση συμφωνιών μεταξύ επιχειρήσεων που έχουν ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα τον περιορισμό, την παρεμπόδιση ή τη νόθευση του ανταγωνισμού στη ρουμανική αγορά, και κυρίως τις συμφωνίες που συνίστανται στον άμεσο ή έμμεσο καθορισμό της τιμής πώλησης ή αγοράς. Το δικαίωμα της Αρχής ανταγωνισμού να επιβάλλει κυρώσεις για πράξεις όπως αυτές που

καταλογίστηκαν στην νυν αναιρεσίβλητη παραγράφεται, κατά την έννοια του άρθρου 58 (μετέπειτα άρθρο 61, νυν άρθρο 63), παράγραφος 1, στοιχείο b, εντός προθεσμίας 5 ετών, η οποία, κατά την έννοια της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου, αρχίζει από την ημερομηνία της επίμαχης τελευταίας πράξης ή του επίμαχου τελευταίου γεγονότος που αντιβαίνει στους κανόνες του ανταγωνισμού. Το άρθρο 59 (μετέπειτα άρθρο 62) προέβλεπε, κατ' ουσίαν, ότι κάθε πράξη της Αρχή ανταγωνισμού για τους σκοπούς προκαταρκτικής εξέτασης ή για τους σκοπούς της κίνησης έρευνας σχετικά με συγκεκριμένη παράβαση διάταξης διέκοπτε την παραγραφή· στις εν λόγω πράξεις συγκαταλέγονται κυρίως οι αιτήσεις παροχής πληροφοριών, η εντολή για κίνηση έρευνας και η κίνηση ενδίκων διαδικασιών. Το ίδιο άρθρο, το οποίο, στο πλαίσιο του ισχύοντος νόμου, είναι το άρθρο 64, ορίζει πλέον ότι «κάθε πράξη της Αρχή ανταγωνισμού που διενεργείται για τους σκοπούς προκαταρκτικής εξέτασης ή διερεύνησης μιας παράβασης διάταξης διακόπτει την παραγραφή· στις εν λόγω πράξεις συγκαταλέγονται κυρίως οι αιτήσεις παροχής πληροφοριών, η εντολή για έναρξη έρευνας, η διενέργεια ελέγχων και η κοινοποίηση της έκθεσης έρευνας.

Σύντομη παρουσίαση του ιστορικού της κύριας δίκης

- 1 Στις 7 Σεπτεμβρίου 2009, η Αρχή ανταγωνισμού κίνησε αυτεπαγγέλτως τέσσερις έρευνες στον τομέα της λιανικής πώλησης τροφίμων έναντι περισσότερων επιχειρήσεων, μεταξύ των οποίων και της νυν αναιρεσίβλητης Whiteland Import Export SRL.
- 2 Στις 12 Αυγούστου 2014, η Αρχή ανταγωνισμού κοινοποίησε στην αναιρεσίβλητη την έκθεση έρευνας και στις 23 Οκτωβρίου 2014 διεξήχθησαν οι ακροάσεις ενώπιον της ολομέλειας της Αρχής. Στις 9 Δεκεμβρίου 2014, η Αρχή ανταγωνισμού, στο πλαίσιο των αποφάσεών της, ενέκρινε το σχέδιο της αποφάσεως και με την υπ' αριθ. 13 απόφαση της 14ης Απριλίου 2015, έκρινε ότι η νυν αναιρεσίβλητη, από κοινού με άλλες επιχειρήσεις, συνήψε συμφωνίες αντίθετες προς τους κανόνες του ανταγωνισμού με σκοπό τη νόθευση ή την παρεμπόδιση του ανταγωνισμού στην αγορά, καθορίζοντας την τιμή πώλησης/μεταπώλησης των προϊόντων των προμηθευτών κατά παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 1, του νόμου 21/1996 περί ανταγωνισμού και του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, επιβάλλοντας σε αυτήν πρόστιμο ύψους 2 324 484 ρουμανικών λεί (RON), ίσο με ποσοστό 0,55 % του κύκλου εργασιών που πραγματοποίησε το 2013.
- 3 Κατά της εν λόγω αποφάσεως, η νυν αναιρεσίβλητη άσκησε προσφυγή ενώπιον του Curtea de Apel București – Secția a VIII – a de contencios administrativ și fiscal (εφετείου Βουκουρεστίου, όγδοο τμήμα διοικητικών και φορολογικών διαφορών) ζητώντας την ακύρωση αυτής κατά το μέρος που την αφορούσε. Η προσφεύγουσα και ήδη αναιρεσίβλητη καταρχάς προέβαλε, μεταξύ άλλων λόγων που αφορούσαν την παρανομία της προσβαλλόμενης αποφάσεως και οι οποίοι δεν εξετάστηκαν από το δικαστήριο της ουσίας, ένσταση παραγραφής του δικαιώματος προς επιβολή κύρωσης.

- 4 Με απόφαση της 19ης Ιανουαρίου 2016, το Curtea de Apel București (εφετείο Βουκουρεστίου) διαπίστωσε την παραγραφή του δικαιώματος της Αρχής ανταγωνισμού προς επιβολή της διοικητικής κύρωσης και διέταξε την ακύρωση της υπ' αριθ. 13 αποφάσεως της Αρχής ανταγωνισμού της 14ης Απριλίου 2015 κατά το μέρος που αφορά την τότε προσφεύγουσα και ήδη αναιρεσίβλητη, απαλλάσσοντας την τελευταία από την καταβολή του προστίμου.
- 5 Το δικαστήριο της ουσίας έκρινε ότι η πενταετής παραγραφή που προβλέπεται στο άρθρο 61, παράγραφος 1, στοιχείο b, του νόμου 21/1996 περί ανταγωνισμού άρχισε την 15η Ιουλίου 2009, ημερομηνία κατά την οποία, σύμφωνα με όσα διαπιστώθηκαν από την Αρχή ανταγωνισμού, πραγματοποιήθηκε η τελευταία αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού πράξη από την προσφεύγουσα και ήδη αναιρεσίβλητης, και ότι η εν λόγω παραγραφή διακόπηκε στις 7 Σεπτεμβρίου 2009 με την εντολή για κίνηση της έρευνας, με αποτέλεσμα την έναρξη νέας πενταετούς παραγραφής.
- 6 Το δικαστήριο της ουσίας έκρινε ότι το άρθρο 62, παράγραφος 1, του νόμου 21/1996 περί ανταγωνισμού, κατά το οποίο «κάθε πράξη της Αρχής ανταγωνισμού που διενεργείται για τους σκοπούς προκαταρκτικής εξέτασης ή διερεύνησης μιας παράβασης διάταξης διακόπτει την παραγραφή» έχει ως αποτέλεσμα τη διακοπή της παραγραφής, πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικά και ότι οι πράξεις που παρατίθενται ενδεικτικά στην παράγραφο 2 της ίδιας νομοθετικής διάταξης μπορούν να ερμηνευθούν μόνο συμπληρωματικά και υποστηρικτικά προς την παράγραφο 1, χωρίς να είναι δυνατή η αποσύνδεσή τους από τον νομικό ορισμό που δίδεται από τον νομοθέτη στις περιπτώσεις διακοπής. Κατά συνέπεια, το εν λόγω αποτέλεσμα διακοπής της παραγραφής δεν αναγνωρίστηκε στις πράξεις της Αρχής ανταγωνισμού, οι οποίες είναι μεταγενέστερες της κίνησης της έρευνας.
- 7 Το δικαστήριο της ουσίας έκρινε ότι δεν εφαρμόζεται το άρθρο 25 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003, στον βαθμό που αφορά μόνο τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η Επιτροπή κινεί την έρευνα.
- 8 Το Curtea de Apel (εφετείο) διαπίστωσε ότι η προθεσμία παραγραφής έληξε στις 7 Σεπτεμβρίου 2014 και, ως εκ τούτου, το δικαίωμα της αναιρεσείουσας να επιβάλλει κύρωση είχε παραγραφεί κατά τον χρόνο εγκρίσεως της αποφάσεως της 9ης Δεκεμβρίου 2014 και εκδόσεως της αποφάσεως της 14ης Απριλίου 2015.
- 9 Λαμβανομένου υπόψη ότι το δικαστήριο της ουσίας εσφαλμένα θεώρησε ως ημερομηνία της τελευταίας αντίθετης προς τους κανόνες του ανταγωνισμού ενέργειας που πραγματοποίησε η Whiteland Import Export SRL την 15η Ιουλίου 2009 αντί της 31ης Δεκεμβρίου 2009 και ότι εσφαλμένα ερμήνευσε τις διατάξεις για τη διακοπή της παραγραφής που περιέχονται στον νόμο 21/1996, η Αρχή ανταγωνισμού άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως του Curtea de Apel București (εφετείου Βουκουρεστίου) ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

Κύρια επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 10 Κατά την Αρχή ανταγωνισμού, οι πράξεις που διακόπτουν την παραγραφή συνίστανται σε οποιοδήποτε διαδικαστικό μέτρο λαμβάνεται με σκοπό τη διερεύνηση της παράβασης και, ως εκ τούτου, η εντολή για κίνηση έρευνας δεν συνιστά την τελευταία πράξη που διακόπτει την παραγραφή. Η έκφραση «για τους σκοπούς κίνησης έρευνας» που αναφέρεται στο άρθρο 62, παράγραφος 1, του νόμου, δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αναφέρεται μόνο στη χορήγηση της εντολής για κίνηση της έρευνας, δεδομένου ότι έχει την έννοια πραγματικής έρευνας σχετικά με τις περιπτώσεις παράβασης νόμου, οι δε πράξεις που διακόπτουν την παραγραφή του άρθρου 62, παράγραφος 2, του νόμου, παρατίθενται κατά τρόπο ενδεικτικό και όχι περιοριστικό· στο πλαίσιο αυτό, απόδειξη προς τούτου αποτελεί η χρήση, στην παράγραφο 2, του άρθρου 62, της έκφρασης «κυρίως» που προτάσσει την αντίστοιχη παράθεση.
- 11 Συνεπώς, η ερμηνεία κατά την οποία η εντολή για κίνηση της έρευνας συνιστά την τελευταία πράξη που διακόπτει την παραγραφή συνεπάγεται μη ομοιόμορφη εφαρμογή των σχετικών εθνικών και ευρωπαϊκών διατάξεων. Εάν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είχε διενεργήσει η ίδια έρευνα σχετικά με την επίμαχη παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, οι περιπτώσεις διακοπής της παραγραφής θα εφαρμόζονταν κατά το άρθρο 25 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003, κατά το οποίο οι πράξεις που διακόπτουν την παραγραφή είναι αυτές που διενεργούνται για τους σκοπούς διερεύνησης της παράβασης.
- 12 Συνεπώς, η Αρχή ανταγωνισμού ζήτησε από το αιτούν δικαστήριο να υποβάλει ενώπιον του Δικαστηρίου αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, η οποία είναι παραδεκτή στον βαθμό που η πραγματοποίηση των στόχων της συνθήκης επιβάλλει την εφαρμογή των κανόνων του δικαίου της Ένωσης κατά τρόπο λυσιτελή και με ίδια αποτελέσματα σε όλο το έδαφος της Ένωσης.
- 13 Κατά την ίδια, η ερμηνεία που δόθηκε από το Curtea de Apel București (εφετείο Βουκουρεστίου) στις εθνικές διατάξεις για την παραγραφή του δικαιώματος επιβολής κυρώσεων σχετικά με τον ανταγωνισμό, αντίκειται στην πρακτική αποτελεσματικότητα των κανόνων περί ανταγωνισμού που προβλέπονται στη Συνθήκη.
- 14 Επιπλέον, η υποβολή προδικαστικού ερωτήματος στο Δικαστήριο είναι λυσιτελής στον βαθμό που, μετά την υπ' αριθ. 13 απόφαση της 14ης Απριλίου 2015, ενώπιον του Curtea de Apel București (εφετείου Βουκουρεστίου) κατατέθηκαν 10 δικογραφίες, σε 5 από τους οποίες επισημαίνεται η παραγραφή του δικαιώματος προς επιβολή κύρωσης, ενώ στις άλλες 5 επικυρώνεται η προσβαλλόμενη απόφαση.
- 15 Η Whiteland Import Export SRL ισχυρίζεται ότι το άρθρο 25 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 εφαρμόζεται μόνο σε περίπτωση κυρώσεων που επιβάλλονται από την Επιτροπή με βάση τα άρθρα 101 και 102 ΣΛΕΕ και όχι σε περίπτωση κυρώσεων που επιβάλλονται από τις εθνικές αρχές ανταγωνισμού. Κατά

συνέπεια, η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο πρέπει να απορριφθεί, στον βαθμό που αφορά την ερμηνεία ορισμένων εθνικών διατάξεων και όχι του δικαίου της Ένωσης. Επιπλέον, οι εν λόγω εθνικές διατάξεις δεν συνιστούν κανόνες ουσιαστικού δικαίου που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο οποιασδήποτε εναρμόνισης σε επίπεδο Ένωσης, αλλά κανόνες δικονομικού δικαίου που εμπίπτουν αποκλειστικά στο πεδίο του εθνικού δικαίου.

- 16 Κατά την νυν αναιρεσίβλητη, η απουσία από τον κανονισμό (ΕΚ) 1/2003 κυρώσεων για την εφαρμογή, εκ μέρους μιας εθνικής αρχής ανταγωνισμού, του άρθρου 101 ΣΛΕΕ αποτελεί ακριβώς έκφραση της αρχής της διαδικαστικής αυτονομίας των κρατών μελών.
- 17 Όσον αφορά τις κυρώσεις, δεν είναι επί του παρόντος αναγκαίο να ευθυγραμμιστούν οι εθνικές νομοθετικές διατάξεις προς εκείνες της Ένωσης, στον βαθμό που οι εθνικές αρχές ανταγωνισμού ενεργούν αποκλειστικά με βάση τους κανόνες της εσωτερικής νομοθεσίας.

Σύντομη έκθεση του σκεπτικού της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

- 18 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, επιλαμβανόμενο της αναιρέσεως, θα εκδώσει αμετάκλητη απόφαση, η οποία σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο δεν υπόκειται σε κανένα ένδικο μέσο.
- 19 Το ίδιο δικαστήριο κρίνει ότι κατά την εξέταση της αναιρέσεως θα πρέπει να κρίνει οριστικά εάν εν προκειμένω εφαρμόζονται τα άρθρα 61 και 62 του νόμου 21/1996 περί ανταγωνισμού, όπως έγινε δεκτό από το δικαστήριο της ουσίας, ήτοι ότι κάθε ενέργεια της Αρχής ανταγωνισμού για τους σκοπούς προκαταρκτικής εξέτασης ή για τους σκοπούς της κίνησης έρευνας σχετικά με συγκεκριμένη παράβαση διακόπτει την παραγραφή του άρθρου 61, ή εάν τα εν λόγω άρθρα πρέπει να εφαρμοστούν, επίσης υπό το πρίσμα του άρθρου 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ και του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, σύμφωνα με το άρθρο 25, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003, κατά το οποίο η παραγραφή διακόπτεται από κάθε πράξη που αποβλέπει σε διερεύνηση ή σε διαδικασίες κατά της παράβασης.
- 20 Ο κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 δεν ρυθμίζει ρητά τις προθεσμίες παραγραφής ως προς την επιβολή κυρώσεων από τις αρχές ανταγωνισμού των κρατών μελών στο πλαίσιο των ερευνών που πραγματοποιούνται από αυτές, ούτε τη διακοπή των εν λόγω προθεσμιών· μόνο αναφορικά με τη διακοπή των προθεσμιών παραγραφής που εμπίπτουν στις αρμοδιότητες της Επιτροπής, το άρθρο 25, παράγραφος 3, του κανονισμού προβλέπει ότι η παραγραφή διακόπτεται από κάθε πράξη της αρχής ανταγωνισμού ενός κράτους μέλους η οποία αποβλέπει στη διερεύνηση ή σε διαδικασίες κατά της παράβασης.
- 21 Υπό αυτές τις συνθήκες, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει, αφενός, ότι δύναται να υποστηριχθεί ότι δυνάμει της αρχής της διαδικαστικής αυτονομίας τα κράτη

μέλη είναι ελεύθερα να ρυθμίζουν τα ζητήματα που σχετίζονται με τις προθεσμίες παραγραφής κατά την επιβολή κυρώσεων από τις εθνικές αρχές ανταγωνισμού.

- 22 Αφετέρου, αφότου παρέθεσε, διαδοχικά, το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, τις αιτιολογικές σκέψεις 1, 8 και 11 του κανονισμού 1/2003, τις σκέψεις 20 έως 22 της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 11ης Ιουνίου 2009, X, C-429/07, το άρθρο 35, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 και τις σκέψεις 19 έως 24 της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 14ης Ιουνίου 2011, Pfleiderer, C-360/09, το αιτούν δικαστήριο διαπιστώνει ότι οι δικονομικοί κανόνες που θεσπίζονται από τα κράτη μέλη δεν πρέπει να θίγουν τον σκοπό του κανονισμού 1/2003, ο οποίος είναι η εξασφάλιση της πραγματικής εφαρμογής των άρθρων 101 και 102 ΣΛΕΕ εκ μέρους των αρχών ανταγωνισμού, και ότι οι μηχανισμοί συνεργασίας μεταξύ της Επιτροπής, των εθνικών αρχών ανταγωνισμού και των εθνικών δικαστηρίων εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της γενικής αρχής της καλόπιστης συνεργασίας.
- 23 Το Ανώτατο Δικαστήριο επισημαίνει ότι τα επίμαχα άρθρα 61 και 62 (πρώην 58 και 59) εισήχθησαν στον νόμο 21/1996 με την *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 121/2003* (πράξη νομοθετικού περιεχομένου 121/2003), με σκοπό, όπως εκτίθεται στο προοίμιο της τελευταίας, να εφαρμοσθεί το κοινοτικό κεκτημένο σχετικά με τον ανταγωνισμό και με σκοπό την προσωρινή ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων σχετικά με το κεφάλαιο που αφορά την πολιτική ανταγωνισμού. Εντούτοις, αναφορικά με τη διακοπή της παραγραφής, τα εν λόγω άρθρα προέβλεπαν ότι η παραγραφή ελέγχεται μέσω κάθε πράξης της Αρχής ανταγωνισμού η οποία αποβλέπει σε προκαταρκτικό έλεγχο ή στην κίνηση έρευνας, καίτοι οι κανόνες του δικαίου της Ένωσης αναφέρονται σε κάθε πράξη της Επιτροπής ή της αρχής ανταγωνισμού ενός κράτους μέλους η οποία αποβλέπει στη διερεύνηση ή σε διαδικασίες κατά της παράβασης.
- 24 Στο πλαίσιο αυτό, το Ανώτατο Δικαστήριο παρατηρεί ότι, μετά την προσβαλλόμενη απόφαση, τα επίμαχα άρθρα 61 και 62 τροποποιήθηκαν από την *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2015* (πράξη νομοθετικού περιεχομένου 31/2015), και σήμερα το τελευταίο από τα εν λόγω άρθρα, το οποίο στο μεταξύ κατέστη το νυν άρθρο 64 του νόμου, ορίζει ότι «κάθε πράξη της Αρχής ανταγωνισμού που διενεργείται για τους σκοπούς προκαταρκτικής εξέτασης ή διερεύνησης μιας παράβασης διάταξης διακόπτει την παραγραφή». Στην αιτιολογική έκθεση της εν λόγω πράξης νομοθετικού περιεχομένου διαλαμβάνεται ότι οι τροποποιήσεις ήταν αναγκαίες στον βαθμό που «έπρεπε να τεθεί επείγοντως, σε εθνικό επίπεδο, κανονιστικό πλαίσιο που να διασφαλίζει την πλήρη τήρηση των υποχρεώσεων της Αρχής ανταγωνισμού έναντι της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των εθνικών αρχών ανταγωνισμού δυνάμει του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ) 1/2003», ενώ, όσον αφορά τις τροποποιήσεις και τις συμπληρώσεις που επήλθαν στο άρθρο 61 και στο άρθρο 62, επισημάνθηκε ότι αυτές «αποσκοπούν στην αποφυγή συγχύσεων όσον αφορά την παραγραφή του δικαιώματος διώξεως και του δικαιώματος της Αρχής ανταγωνισμού να επιβάλλει κυρώσεις».

- 25 Το ζήτημα της ερμηνείας των διατάξεων εσωτερικού δικαίου σχετικά με τη διακοπή της προθεσμίας παραγραφής σε συμφωνία με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003, όσον αφορά τις αρμοδιότητες της Επιτροπής, ανακύπτει κατά μείζονα λόγο στον βαθμό που, κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003, η κίνηση διαδικασίας με σκοπό την έκδοση απόφασης από την Επιτροπή συνεπάγεται την απώλεια από τις αρχές ανταγωνισμού των κρατών μελών της αρμοδιότητάς τους να εφαρμόζουν τα άρθρα 101 και 102 της συνθήκης, ακόμη και όταν η αρχή ανταγωνισμού κράτους μέλους έχει ήδη επιληφθεί μιας υπόθεσης, ενώ, κατά το άρθρο 25, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού, η παραγραφή που ισχύει για την επιβολή προστίμων ή χρηματικών ποινών εκ μέρους της Επιτροπής διακόπτεται από κάθε πράξη της Επιτροπής ή της αρχής ανταγωνισμού ενός κράτους μέλους η οποία αποβλέπει στη διερεύνηση ή σε διαδικασίες κατά της παράβασης.
- 26 Η περιοριστική ερμηνεία που διατυπώθηκε από το δικαστήριο της ουσίας θα μπορούσε να οδηγήσει σε μη ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεων περί ανταγωνισμού ανάλογα με το αν η έρευνα κινήθηκε από την Επιτροπή ή από την εθνική αρχή ανταγωνισμού.
- 27 Μνημονεύοντας τη μη ομοιόμορφη πρακτική των δικαστηρίων της ουσίας ως προς το εν λόγω θέμα και διαπιστώνοντας ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 267 ΣΛΕΕ και στη νομολογία του Δικαστηρίου ως προς την υποβολή αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, το Ανώτατο Δικαστήριο επισημαίνει ότι το ζήτημα που τίθεται είναι εάν το εθνικό δικαστήριο μπορεί να προβεί σε γραμματική ερμηνεία του εθνικού κανόνα ή υποχρεούται από το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, όταν η αρχή ανταγωνισμού επιβάλλει κύρωση κατά το άρθρο 101 ΣΛΕΕ, να προσδώσει στον εθνικό κανόνα ευρύτερο περιεχόμενο από αυτό που απορρέει από τις προθεσμίες που ορίζονται από τον νομοθέτη· ήτοι ερμηνεία σύμφωνη με το άρθρο 25, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003.